

75 lat Towarzystwa Chrystusowego

Dnia 8 września 2007 roku minęło 75 lat od podpisania przez Prymasa Polski kard. Augusta Hlonda dekretu powołującego do istnienia nowe zgromadzenie zakonne dla opieki duszpasterskiej nad Polonią na całym świecie – Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej. Centralne uroczystości upamiętniające ten jubileusz miały miejsce w poznańskiej Bazylice Archidiecezjalnej i Domu Głównym Towarzystwa Chrystusowego w Poznaniu.

PuszczykowitzwiązanejestzTowarzystwemChrystusowymod72lat-więcprawieodpoczątkujegoistnienia.

Jako współmieszkańcy Puszczykowa zapraszamy społeczność naszego miasta do włączenia się w dziękczynienie Bogu za 75 lat istnienia i działalności Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej.

Msza św. dziękczynna z okazji Jubileuszy 75-lecia Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej będzie odprawiona w kościele pod wezwaniem Matki Boskiej Wniebowziętej 22 października (poniedziałek) o godz. 18:00. ■

*Zapraszamy społeczność naszego miasta
Chrystusowcy*

Karta z historii domu chrystusowców

Nazwa ul. Ks. Ignacego Posadzego jest stosunkowo młoda, bowiem dopiero w roku 1988, staraniem Towarzystwa Łączności z Polonią Zagraniczną „POLONIA” w Poznaniu, zastąpiła dotychczasową ulicę Szkolną.

Dwupiętrowa willa zbudowana w roku 1912 została przekazana przez jej pierwszych właścicieli – rodzinę Chudzińskich jako dar Arcybiskupowi Poznańskiemu kard. Augustowi Hlondowi. Najpierw był to Dom Macierzysty Sióstr Betanek i pełnił tę funkcję do roku 1934, kiedy to zarząd SS. Betanek przeniósł się do Kielc. Z tego czasu zachowało się zdjęcie domu z napisem: DOM SS. BETANEK. W 1935 roku, w opuszczonym domu zamieszkali klerycy Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej, którzy studiowali teologię w Arcybiskupim Seminarium Duchowym w Poznaniu. W tym też czasie na frontonie domu pojawił się napis „BETANIA”.

Po wybuchu II wojny światowej dom został przejęty przez władze okupacyjne i oddany do dyspozycji niemieckiego pastora. Po wyzwoleniu w roku 1945 dom przejęły polskie władze wojskowe. Towarzystwo Chrystusowego odzyskało dom w maju 1947 roku. W listopadzie 1947 r. do Puszczykowa przeprowadził się Przełożony Generalny ks. Ignacy Posadzy otwierając, wtedy jeszcze nie przewidywaną, tradycję rezydencji przełożonych generalnych Towarzystwa Chrystusowego w puszczykowskiej „Betanii”. W późniejszych latach w domu oprócz Przełożonego Generalnego zamieszkali bracia i profesowie dojeżdżający na wykłady do Poznania.

Gdy postanowiono o rozbudowie bazy mieszkaniowej Domu Głównym Towarzystwa Chrystusowego w Poznaniu, wybór padł na posesję w Puszczykowie. Obchodząc restrykcje ówczesnych władz uzyskano pozwolenie na budowę tzw. „bliźniaka” – dwu domków jednorodzinnych na posesji tuż obok „Betanii”. Po wielu perturbacjach związanych z budową, 29 kwietnia 1974 roku odbyło się poświęcenie nowego domu a nieco później erygowano i poświęcono kaplicę.

Współzałożyciel Towarzystwa Chrystusowego – Ojciec Ignacy Posadzy w swoim nowym, skromnym mieszkaniu dożył końca swojego bogatego w przeżycia i zasługi ziemskiego pielgrzymowania. Otoczony głębokim szacunkiem i miłością współbraci, odwiedzany z okazji osobistych rocznic i uroczystości i informowany o rozwoju swojego wielkiego dzieła – odszedł po nagrodę do Pana – tu w Puszczykowie dnia 17 stycznia 1984 r.

foto. archiwum zgromadzenia

Po roku 1980, po zmianach polityczno-społecznych w Polsce, zmieniła się też koncepcja wykorzystania terenu wokół „Betanii”. Bliskość Domu Głównego Towarzystwa Chrystusowego i wyjątkowo korzystne walory ekologiczno-rekreacyjne Puszczykowa, przemawiały za tym, by usytuować tu dom mieszkalny dla starszych, wysłużonych w pracy duszpasterskiej i często schorowanych księży i braci. Po uzyskaniu zgody i zatwierdzeniu, rozpoczęto budowę dużego domu w głębi posesji, po prawej stronie „Betanii”. Budowę ukończono w 1992 r.

Trzy budynki przy obecnej ul. Księdza Ignacego Posadzego 1, stanowią kompleks mieszkalny spełniający zakładane zadania. W dalszym ciągu rezydują w „Betanii” kolejni Przełożeni Generalni Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej. Dwa pozostałe budynki stanowią mieszkania i zaplecze socjalne dla wysłużonych w pracy braci i kapłanów Towarzystwa Chrystusowego, którzy niejednokrotnie wracają tu na odpoczynek z bardzo dalekich stron świata i znajdują tu w Puszczykowie spokojne miejsce wytchnienia po znojach polonijnej pracy. Pełni swoich lat dożywają w tym domu księża – duszpasterze polonijni i z Australii, i z Francji i Niemiec i Ameryki Północnej i Południowej.

Księża i bracia chrystusowcy zamieszkujący posesję przy ul. Księdza Ignacego Posadzego 1, w ogromnej większości nie przechodzą przez Puszczykovo bez śladu a ci, którzy kończą tutaj swoje ziemskie życie oczekują na Puszczykowskim cmentarzu „ciała zmartwychwstania” na życie wieczne z Chrystusem. ■ Ks. Michał Kamiński TChr